

λιαν έναντιώς πρός τάς μέχρι τοῦδε ἀρχάς τῆς αὐτρούσουγγρικῆς πολιτικῆς. — Ός πρός τὸν κόμπτα Καλνόκην, οὗτος, παλινῳδίαν ἔδων, μᾶλλον δὲ θέλων νὰ κολάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων αὐτοῦ, τοσοῦτον τοὺς συμμάχους σκανδαλισάντων, ἐπανερχόμενος εἰς τὸ αὐτὸν θέμα πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τῆς αὐτριακῆς ἀντιπροσωπείας, ἐκπροξένει ὅτι οὐ μόνον διὰ τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ ἐκείνων δὲν ἔνδει ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, εἰ παρά τινι τῶν συμμάχων κρίνεται αὕτη ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ ως νέον θεωρεῖ ἔχεγγυον εἰρήνης πᾶσαν τοιαύτην ἐγγασίαν, προσθέμενος ὅτι αἱ φιλικαὶ πρός τὴν Ρωσίαν σχέσεις οὐδαμός ἀπόδουσι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Οὐχ ἥττον πάντοτε βέβαιον ἀπομένει ὅτι ἐπὶ πλήθεν οὐδιώδης τις τροπὴν ἐν τῇ ἑξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς δυαδικῆς μοναρχίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποβῆτας ἀγονος εἰς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ἐνεστωσῶν σχέσεων τῶν μεσευρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχομεν τὴν ἐπίσημον πρός τὴν αὐτρούσουγγρικὴν ιεράνησιν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρουπόλεως, ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ ρωσικοῦ θρόνου μέγας δούξ Νικόλαος θὰ παραστῇ εἰς τὰ μεγάλα φθινοπωρινὰ γυμνάσια τοῦ αὐτριακοῦ στρατοῦ. Δύναται τοῦτο μπέν νὰ σημαίνῃ, δύναται δῆμος καὶ νὰ σημαίνῃ τι. — Ἐν Ἀγγλίᾳ παρά πάσας τάς κωλυσιεργίας καὶ παρελκύσεις τῶν συνεδριῶν, δι' ὧν ή ἀντιπολίτευσις παρατείνει ἐπ' ἀπειρον τὴν συζήτησιν τοῦ ιερανδικοῦ νομοσχεδίου, τις οἵδε ποῖοι ἀπρόσπτα προσδοκιώδη, ἵσως δὲ τάς προσδοκίας αὐτῆς ἀρείδουσα ἐπὶ τοῦ προσεβεηκότος τῆς ηλικίας τοῦ γηραιοῦ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτου, ἐπεκτηφίσθη εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν καὶ τὸ τρίτον ἄρθρον αὐτοῦ, δι' οὐ συμπληροῦται τὸ κυριώτερον μέρος τῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν ὁ κ. Γλαύστων προκιένει τὴν ἐπὶ μακρά ἔτη ἀναξιοπαθήσασαν νῆσον, ἥτοι τὸ εἰς τὸ θεσπιζόμενον ιερανδικὸν κοινοβούλιον ἀφορῶν. Βεβαίως καὶ ή τῶν ἀλλων ἀρθρῶν συζήτησις θὰ διεξαχθῇ πεισματωδῶς, ἀλλ' ὁ θαλερὸς γέρων δὲν ἀποκαρτερεῖ· ἐπικουρεύοντων δ' αὐτῷ μετά ἔξ ίδου θερμοῦ ζήλου καὶ τῶν ὑπασπιστῶν αὐτοῦ, ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τάς ὑπολειπομένας αὐτῷ κοινοβουλευτικάς μάχας θὰ νικιφορίσῃ, διτε ἀρείται τὸ δεύτερον, τὸ καὶ κρισιμώτερον, στάδιον τοῦ ἀγώνος, τὸ πρὸς τὴν Γερουσίαν. — Οἱ ἐν Ρώμῃ ἴρξαντο φοβούμενοι τὴν κατάρρευσιν, φυσικήν ἀλλως τέ καὶ οὐδὲν τὸ ἐκπλακτικὸν ἔχουσαν, τοῦ ἐπὶ ἄμμου διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων θυσιῶν ἐγγεγραμένουν ὑπ' αὐτῶν οἰκοδομήματος τῆς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ ἀποικιακῆς αὐτῶν πολιτικῆς. Οἱ βασιλεὺς Μενελίκης μετὰ τὴν ἀποτικωτάτην καὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς διωμοδογημένης προθεσμίας ἀπότισιν τῶν πρός τὴν Ἰταλίαν οἰκονομικῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων καταγγέλλει τὴν συνθήκην τῆς Οὐκιάλης, ἐν ᾧ, ως γνωστόν, δεινῶς κατεστρατηγήθη, ἀλλων μὲν γραφέντων ἐν τῷ αὐτῷ καταληπτῷ ἀμαρτικῷ κειμένῳ, ἀλλων δὲ παρεγγραφέντων ἐν τῷ ἰταλικῷ. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις διαμαρτύρεται κατὰ τῆς πολιτείας ταύτης τοῦ Μενελίκη, ἐπικαλεῖται δὲ διεθνεῖς γνωμοδοτήσεις περὶ τοῦ ἀθεμίτου τῆς μονομεροῦς τῆς συνθήκης καταγγελίας· τοῦτο δημοσίευτον καταγγέλλειν.

ώς προσεχῶς ἀλλοιουμένας τὰς ιτολοαβυσινιακὰς σχέσεις, ἃς διαδέχεται ἡ ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ρωσογαλλικοῦ συνδέσμου. — Ός πρὸς τὸν σύνδεσμον τοῦτον, εὐρίσκεται ἐν ταῖς παραμοναῖς μείζονος συσφίγξεως αὐτοῦ καὶ δι' ἐμπορικῆς συνθήκης, ἥτις ἔσται ἡ πρώτη — καὶ τοῦτο ἔχει ιδίαν τινὰ σπουδαιότητα — ἢν η Γαλλία καὶ Ρωσία συνάπτουσιν ἀπὸ τοῦ 1855.

M. E. M.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Προσεκλήθησαν ὡς μέλη τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἐπινεύσεις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η', οἱ πανιερώτατοι μητροπολίται Σάρου κ. Γαβριήλ, Λέρου καὶ Καλύμνου κ. Χρύσανθος καὶ Κολωνίας κ. Δωρόθεος.

— Σχολαζούσης τῆς ιερᾶς μητροπόλεως Κοριτσᾶς, ἐκλήθη εἰς αὐτὴν ὁ τέως πανιερώτης μητροπολίτης Ρόδου κ. Γρηγόριος, ἀναπληρωθεὶς ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ ὑπὲ τοῦ τέως ἀρχιγραμματέως τῆς Ιερᾶς Συνόδου πανος, ἀρχιγραμματέου κ. Κωνσταντίνου. Σχολαζούσης ἐπίσης τῆς ιερᾶς μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐκλήθη εἰς αὐτὴν ὁ παν. μητροπολίτης Κώου κ. Ἀθανάσιος, ἀναπληρωθεὶς ἐν τῇ μητροπόλει διὰ τοῦ σχολάζοντος πανιερού Στρωμνίτης κ. Καλλινίκου.

— Ἀρχιγραμματέυς τῆς Ιερᾶς Συνόδου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς μητροπολίτην προσχθέντος τέως τοιούτου, διωρίσθη ὁ τέως 6' γραμματέυς κ. Κύριλλος Μουμτζῆς.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τέλος πάντων λαμβάνεται φροντὶς καὶ διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον. Οἱ ὑπουργὶς τῆς πατιδείξ κ. Εὐταξίας μεριμνᾷ περὶ τῆς ταχτικῆς καὶ σκοπίμου αὐτοῦ λειτουργίας, εξαιτησάμενος τὴν γνώμην τῶν σχολῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀπόπου τῆς μὴ ἀποπερατώσεως ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς σειρᾶς τοῦ ὡρισμένου μαθήματος.

— Ο διαπρεπής φιλόλογος καὶ κριτικὸς κ. Ferdinand Brunetière, ἔζελέγη μελος τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 8 Ιουνίου (ν) διὰ ψήφων 22 κατὰ τεσσάρων δοθεισῶν τῷ κ. Zola.

— Πρέπτων κατὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου ὑπεδείγμη ὑπὲ τῆς συγκλήτου αὐτοῦ ὁ κ. Παναγ. Παυλίδης, καθηγητής ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ διὰ ψήφων 27 κατὰ 25 δοθεισῶν τῷ κ. Ιω. Χατζηδάκη.

— Εν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 μαΐου (9 Ιουνίου) τῆς ἐν Παρίσιοις Ακαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν ἀνεγνώσθη ὑπὲ τοῦ ἴστοροῦ αὐτῆς γραμματέως ἐκτενῆς ἐπιστολὴ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχιεπισκοπῆς σχολῆς καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς γνωμένων ἀνασκαφῶν κ. Th. Homolle, δι' ἣς πολλὰ περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν Δελφῶν πληροφορίαι παρέχονται. Ο κ. Homolle ἀγγέλλει ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ βρίσκουσι κατ' εὐχὴν καὶ ὅτι ἀνακαλύπτονται νῦν ἐπιγραφαί, θεμέλια κτιρίων, ἀτίνα σὸν τῷ χρόνῳ δύναται νὰ συμπληρωστει τὸν ἀνευρεθέντα θησαυρὸν τῶν Αθηναίων. Τὰ πάντα δὲ φάνονται ὑποστηρίζοντα τὴν ὑπόθεσιν